Dosar nr. 4r-2111/26
PIGD: 4-25151077-02-4r-21042026
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecător: Lupașco Lilia

D E C I Z I E

ÎN NUMELE LEGII

02 octombrie 2026 **mun. Chișinău**

Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru

Instanța având în componența sa:
Preşedintele completului, judecătorul Spoială Alexandru
Judecătorii Proca Mihail și Bologan Ana

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de contravenientul Gîsca Vladlen împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 martie 2026, prin care Gîsca Vladlen a fost rescunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318[1] din Codul contravenţional, și în baza acestei Legi, i s-a aplicat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (patruzeci și cinci) ore.

Termenul de examinare a cauzei în instanța de fond: 27 octombrie 2025 – 06 martie 2026;

Termenul de examinare a cauzei în instanța de recurs: 21 aprilie 2026- 02 octombrie 2026.

Părțile au fost notificate despre data judecării recursului în conformitate cu prevederile art. 471 alin. (1, 2) Cod contravențional.

Asupra materialelor cauzei contravenționale, în raport cu cererea de recurs declarată de către contravenientul Gîsca Vladlen, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

În fapt

1. Prin procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 809240 din 17 octombrie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Grabovschi Cristina, din care rezultă că, Gîsca Vladlen, la 08 octombrie 2025, ora 16:51, în mun. Chişinău (sectorul Buiucani), *****, ***** ap***** aflându-se pe adresa sus indicată a încălcat ordinul de restricție de urgență.

2. Acțiunile lui Gîsca Vladlen, au fost calificate în baza art. 318[1] Cod contravențional, neexecutarea intenţionată a cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.
3. Potrivit hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 martie 2026 Gîsca Vladlen a fost recunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318[1] din Codul contravenţional, și în baza acestei Legi, i s-a aplicat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (patruzeci și cinci) ore. S-a explicat lui Gîsca Vladlen că, potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. Executarea sancţiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul.
4. La 09 aprilie 2026, în termen, hotărârea în cauză a fost contestată cu recurs de către contravenientul Gîsca Vladlen care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare sau rejudecare.
5. În motivarea cererii de recurs declarate, Gîsca Vladlen a menționat că a luat cunoștință de hotărârea instanței de fond la data de 25 martie 2026, prin intermediul Oficiului Poștal Buiucani, de unde a ridicat-o sub semnătură.
6. Acesta și-a exprimat dezacordul față de hotărârea contestată, pe care o consideră neîntemeiată și pasibilă de anulare sau, după caz, de rejudecare în prima instanță.
7. În susținerea recursului, contravenientul a invocat că sancțiunea aplicată de instanța de fond nu corespunde prevederilor art. 318[1] din Codul contravențional, întrucât norma respectivă prevede aplicarea amenzii de la 60 la 90 de unități convenționale sau a arestului contravențional de la 3 la 10 zile, în timp ce instanța i-a aplicat sancțiunea sub forma muncii neremunerate în folosul comunității de 45 de ore, sancțiune care, în opinia sa, nu este prevăzută de dispoziția articolului menționat.
8. Totodată, contravenientul a recunoscut că a încălcat ordinul de restricție de urgență care i-a fost comunicat telefonic, însă a susținut că nu a conștientizat gravitatea faptei și nu a urmărit încălcarea intenționată a legii. Acesta a explicat că s-a deplasat la domiciliul soției exclusiv pentru a discuta conflictul apărut între ei, iar la scurt timp cei doi s-au împăcat, anexând în acest sens cererea privind încetarea procesului, depusă în temeiul art. 29 din Codul contravențional.
9. De asemenea, contravenientul a arătat că este angajat în funcția de șofer de curse europene în cadrul SRL „*****”, activitate care presupune un program de muncă nestabil și deplasări frecvente, motiv pentru care executarea sancțiunii sub forma muncii neremunerate în folosul comunității îi este practic imposibilă. Acesta a menționat că, în eventualitatea în care instanța îl va considera vinovat de săvârșirea contravenției imputate, este dispus să execute sancțiunea amenzii prevăzute de lege.
10. Conform prevederilor art. 471 alin. (1) şi (2) Cod contravenţional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării

recursului si dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.

11. Participanţii la proces au fost înştiinţaţi despre data examinării recursului şi despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secţiei monitorizare şi relaţii publice a Curţii de Apel Centru, referinţe.

Aprecierea instanței de recurs

12. Examinând materialele cauzei contravenţionale, în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.
13. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul si menţine hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.
14. Instanţa de recurs relevă că, domeniul contravenţional a fost asimilat „acuzaţiilor în materie penală”, în înţelesul european autonom al art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.
15. Analizând situaţia de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01 februarie 2005, §35 si Anghel contra României, hotărâre din 04 octombrie 2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste speţe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzaţii penale.
16. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.
17. Verificând legalitatea, obiectivitatea şi corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa temeiurilor de fapt şi de drept, de casare a acesteia, având în vedere că, la adoptarea soluţiei instanţa de fond a ţinut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravenţional, în conformitate cu care, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenta cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării si, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.
18. Conform prevederilor art. 8 alin. (2) Cod Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.
19. Conform art. 10 Cod contravenţional, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al

răspunderii contravenţionale şi se manifestă sub două forme prin intenţie sau din imprudenţă.

20. Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.
21. Art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, reglementează că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.
22. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 809240 din 17 octombrie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Grabovschi Cristina, rezultă că, Gîsca Vladlen, la 08 octombrie 2025, ora 16:51, în ***** (sectorul Buiucani), *****, ***** ap***** aflându-se pe adresa sus indicată a încălcat ordinul de restricție de urgență.
23. Acțiunile lui Gîsca Vladlen, au fost calificate în baza art. 318[1] Cod contravențional, neexecutarea intenţionată a cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.
24. Potrivit pct. 16 al Deciziei agentului constatator, cauza contravențională a fost remisă instanței de judecată ca fiind autoritatea competentă să o soluționeze în temeiul art. 395 Cod contravențional.
25. Conform hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 martie 2026 Gîsca Vladlen s-a recunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318[1] din Codul contravenţional, și în baza acestei Legi, i s-a aplicat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (patruzeci și cinci) ore. S-a explicat lui Gîsca Vladlen că, potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. Executarea sancţiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul.
26. Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Colegiul Penal consideră că argumentele acestuia constituie un dezacord formal al soluţiei adoptate de către instanţa de judecată care nu poate constitui temei de casare a acesteia, mai mult, prima instanţă destul de clar şi cert a explicat recurentului aprecierea cu care instanţa de recurs este absolut solidară.
27. La caz, vinovăţia persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional Gîsca Vladlen se confirmă prin probele cercetate şi anume: - procesul-verbal cu privire la contravenție (f.d. 4); - procesul-verbal privind actele de constatare din 08.10.2025, potrivit

căruia cet. Gîsca Vladlen, a descris circumstanțele cauzei. Totodată, recunoscând că a încălcat ordinul de restricție (f.d. 5); - copia Ordinului de restricție de urgență nr. 268 din 08.10.2025, prin care lui Gîsca Vladlen, i s-a interzis contactul vizual și orice alt contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima Calinovscaia Nicoleta, de a se apropia de anumite locuiri pe care le frecventează victima, care i-a fost adus la cunoştinţa agresorului contra semnătură, precum și consecințele juridice survenite în cazul nerespectării acestuia (f.d. 6-7); - captură de ecran (f.d. 8); - informație serviciul „112" efectuată de către Calinovscaia Nicoleta la data de 08.10.2025, ora 16:51 (f.d. 9); - raportul din 08.10.2025, potrivit căruia subofițerul superior al Batalionului de patrulare și reacționare operativă al DP *****, Gogu M., a explicat că fiind implicat în serviciu cu echipajul MAI 1023 împreună cu subofițerul superior al BPRO Vasilin A., la 08.10.2025, aproximativ la ora 16:05, au primit informația de la „CETATEA" precum că pe strada ***** ***** sc***** et***** ap***** neexecutarea hotărârii judecătorești. Ajungând la fața locului i-a întimpinat victima Calinovscaia Nicoleta care a comunicat că soțul său refuză categoric să părăsească domiciliul (f.d. 10); - raportul din 18.10.2025.

28. Din conținutul ordinului de restricție de urgență nr. 268 din 08 octombrie 2025 dar și din declarațiile contravenientului indicate în cererea de recurs reiese că despre emiterea ordinului de restricție, Gîsca Vladlen a fost informat telefonic, la data de 08 octombrie 2025, orele 10:35.
29. Astfel, deși a fost informat despre obligațiile impuse pe perioada de acțiune a ordinului de restricție urgență, Gîsca Vladlen, la 08 octombrie 2025, ora 16:51, în ***** (sectorul Buiucani), *****, ***** ap***** aflându-se pe adresa sus indicată a încălcat ordinul de restricție de urgență.
30. Faţă de cele invocate de recurent, Colegiul consideră că în speţă au fost acumulate probele pertinente, utile şi concludente pentru examinarea completă şi multilaterală a cauzei şi pentru a putea lua o decizie corectă, totodată agentul constatator a prezentat probe relevante în susţinerea faptei contravenţionale imputate lui Gîsca Vladlen.
31. Prin urmare, reieşind din ansamblul de probe administrate, Colegiul consideră justă concluzia instanţei de fond prin care ultima a stabilit că acţiunile lui Gîsca Vladlen corect au fost încadrate juridic în baza art. 318[1] Cod contravenţional.
32. Mai mult ca atât, instanţa de recurs atestă că făptuitorul a confirmat că a luat cunoştinţă despre existenţa restricţiei, dar a ales neîntemeiat să o ignore, ceea ce exclude orice eroare sau neînţelegere de fapt.
33. Susţinerea recurentului precum că acesta recunoaște că a încălcat ordinul de restricție, dar nu a înțeles importanța acestei acțiuni, este lipsită de suport factual. Simplul fapt că acesta afirmă că nu a conștientizat importanța acestei acțiuni nu poate înlătura efectele juridice ale încălcării ordinului de protecție. Or, obligaţia de a respecta un ordin de restricţie nu depinde de aprecierea subiectivă a destinatarului, ci de existenţa şi comunicarea lui legală.
34. În ceea ce privește individualizarea sancțiunii, contravenientul a invocat că sancțiunea aplicată de instanța de fond nu corespunde prevederilor art. 318[1] din Codul contravențional,

susținând că norma respectivă ar prevedea aplicarea amenzii de la 60 la 90 de unități convenționale sau a arestului contravențional de la 3 la 10 zile, iar nu a muncii neremunerate în folosul comunității.

35. Aceste susțineri sunt vădit eronate, întrucât art. 318^1 din Codul contravențional prevede în mod expres că neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile, sancțiunea aplicată de instanța de fond încadrându-se în limitele prevăzute de lege.
36. Potrivit art. 37 alin. (3) Cod contravențional, Munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o astfel de sancţiune, cu excepţia contravenţiilor prevăzute la art.78^1, 318^1 şi 318^2, pentru care acordul persoanei nu este necesar.
37. Așa dar, deşi norma contravenţională permite inclusiv aplicarea arestului contravenţional, s-a optat pentru cea mai blândă măsură prevăzută de lege, şi anume munca neremunerată în folosul comunităţii, la minimul prevăzut. Această soluție reflectă o analiză reală a circumstanţelor cauzei şi nu poate fi considerată excesivă sau nejustificată.
38. În concluzie, instanţa de recurs constată că prima instanţă a examinat complet cauza, a analizat probele în mod corect şi a ajuns la o concluzie logică şi susţinută de materialul probator.
39. Criticile din recurs reprezintă, în esenţă, o reluare a poziţiei de apărare fără a aduce elemente noi sau convingătoare care să pună la îndoială temeinicia hotărârii.
40. În atare circumstanţe, Colegiul reţine că, instanţa de fond a pronunţat o hotărâre legală, întemeiată şi motivată, iar în situaţia în care instanţa de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/ afirmă acuzaţia, permiţând părţilor să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulţumească de a relua motivele jurisdicţiei de primă instanţă (a se vedea cauza Ruiz Torija vs Spania, hotărârea CEDO din 09 decembrie 1994).
41. În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalităţii în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea fără modificări a soluţiei instanţei de fond, care este legală, obiectivă şi corectă.
42. Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că, prima instanţă a dat o apreciere corectă probelor administrate şi a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul şi a menţine hotărârea instanţei de fond.
43. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravenţional, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de contravenientul Gîsca Vladlen și menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 martie 2026, prin care Gîsca Vladlen a fost recunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318[1] din Codul contravenţional, și în baza acestei Legi, i s-a aplicat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (patruzeci și cinci) ore.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Spoială Alexandru

Judecător: Proca Mihail

Judecător: Bologan Ana